

avant...!

figueres 2 maig 1932 - n.º 17

periòdic d'esquerra

redacció: rambla

una altra covardia

**el camí és llarg i penós, però
ens resta joventut i vida.**

Per uns moments el sol s'ha amagat, i les oïdes ens han xiulat com esperitades. El cervell ha treballat incesantment, i les idees han entrat i surtit amb fúria vertiginosa. Nosaltres hem estat els primers sorpresos. Desitjosos de copsar els batecs del poble, actuant sense la desconfiança dels que obren malament, no disposant del temps necessari per fer un treball acuradíssim, no és difícil sorprendre la nostra bona fe.

La ploma ens salta en la mà, i si seguíssim els impulsos del cor escriuríem mots afrosos, qualificatius inèdits, plens de verí, però el cap ens domina i la tranquil·litat que recobrem ens fa dir que l'autor de la poesia que inserirem en el número passat, no pot ésser res més que un gran cínic.

La carta en la qual venia la poesia va ésser dipositada a la bústia n.º 7 de Barcelona, el dia 12 del mes passat; la vàrem rebre a la redacció el dia 13, es va llegir i trobant-se conforme es va portar a l'impremta. Com que els nostres correctors de proves són uns minyons que coneixen a bastament l'idioma vernacle, això motivà que la poesia no fos inserida tal com es va rebre.

Repasat cètingudament l'original hem pogut adonar-nos que diu amb tota claretat el crít subversiu que s'ha volgut llegir en la poesia publicada. D'això resulta que si els companys que corregeixen les proves hauréssin desconegut l'ortografia catalana, l'autor de la poesia s'hauria vist totalment complagut i, allavors, hauria tingut més marge per fer-nos aplicar radicalment la llei amb totes les agravants, qual finalitat devia buscar l'anònim i vil subjecte

Amb seguretat en trametre'ns la poesia era amb l'intent d'aniquilar-nos totalment. Però ha resultat al revés. Se'ns ha intentat perjudicar materialment, però si ho assolixen, el goig espiritual que hem sentit ens ho haurà compensat. Mai com ara ens havíem donat compte de la simpatia que sent per nosaltres la gent conscient de Figueres.

Tan sols uns esperits mesquins, homes sortits del bordell, s'han atrevit a posar-nos, públicament, en evidència; en ple cafè han repetit rabiosament que havíem publicat la poesia estant-ne assabentats, aquests subjectes segurament han estat pagats per l'autor de la poesia

Que l'autor de la poesia ha estat un ciutadà que viu en la nostra ciutat, no podem dubtar-ne. Tenim dades precises que ens ho confirmen. Això és un dels tants entrebanes que se'ns han de presentar, però la nostra base és prou sòlida per fer-nos frontollar. Els nostres enemics estan sempre amatents a obstaculitzar la nostra actuació. Dia darrera dia van treballant jesuíticament per anorrear-nos. Diverses vegades ens hem dirigit a l'opinió pública lamentant-nos de la persecució de què som víctimes. I el nostre crít de clemència ha estat contestat seguidament, pel caciquisme local amb procediments de refinada crueltat

No som pas dubtosos. Cal repassar tots els números d'*avant*...!, i us adonareu que el nostre afany és ajudar a conquerir un règim ben liberal i veritablement democràtic, és col·laborar al moviment de reivindicació del poble per portar endavant la revolució que ha de destruir de soca-rel l'aparell governamental que, encara, ens recorda, els règims despòtics.

Per això trobem arbitrària la multa que ens han imposat, abans de procedir tan enèrgicament, calia assabentar-se de la nostra actuació, i promptament s'haurien donat compte, els governants, que havíem estat víctimes de la mala fe de la reacció.

La gent reaccionària compta avui, amb molts bons factors per a perjudicar-nos, però potser demà la cosa haurà canviat, i nosaltres no som pas dels que perdonem les ofenses, les recordem totes, i confiem que arribarà el dia que podrem exigir les responsabilitats que mereixen els que implacablement atempten contra les aspiracions dels homes idealistes.

Nosaltres hem triat, voluntàriament, un camí d'espines, tenint ben aprop un camí ple de benaurances, per creure que aquest darrer camí, sols el poden escollir aquells homes castrats d'esperit, acostumats a agenollar-se sota el fuet de l'amo.

El nostre camí d'espines té un fi. Si no el podem aconseguir ho faran altres germans.

I quan s'hagi assolit l'objectiu, els que quedaran en vida homenatjaran dignament els caiguts.

Som rebels, i continuarem essent-ne fins que tots els ciutadans puguem aplegar-nos sota el tríptic:

LLIBERTAT, IGUALTAT i FRATERNITAT.